

عنوان مقاله:

مطالعه رابطه بین سرمایه گذاران غیرنهادی با بازده حقوق صاحبان سهام در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران

محل انتشار:

اولین همایش ملی حسابداری و حسابرسی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی اصغر پیری - کارشناسی ارشد، گروه حسابداری، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد دانشگاه آزاد اسلامی
واحد کرمانشاه، ایران- گروه حسا

فرهاد شاه ویسی - استادیار گروه حسابداری، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد
کرمانشاه، ایران- استادیار و عضو

خلاصه مقاله:

در بین معیارهای حسابداری عملکرد، بازده حقوق صاحبان سهام از پرطرفدارترین و پرکاربردترین معیارهای عملکرد حسابداری است. بازده حقوق صاحبان سهام گویای این است که چه میزان بازدهی به وسیله سرمایه گذاران بابت وجوه سرمایه گذاری شده توسط آنان ایجاد شده است. سرمایه گذاران نهادی به جهت مالکیت بخش کمی از سهام شرکت ها، از نفوذ کمتری در شرکت های سرمایه پذیر برخوردارند. در یک ترکیب مالکیت گسترده، هیچ یک از سهامداران کوچک انگیزه ای برای نظارت بر مدیریت ندارند، زیرا در این صورت هر شخص که بخواهد نظارت کند باید هزینه های مرتبط را بپردازد و این در حالی است که، بقیه سهامداران نیز از منافع آن استفاده می کنند. میزان و ماهیت مسئله نمایندگی مستقیم به ترکیب مالکیت بستگی دارد هر چه تعداد سهامداران زیادتر و درصد مالکیت آنها کمتر باشد عملکرد شرکت ضعیف تر خواهد بود. هدف این پژوهش، شناخت تأثیر سرمایه گذاران غیرنهادی بر تغییر در بازده سرمایه گذاری در سهام است. تا مشخص شود که اثر تغییرات افزایشی انگیزه های ارزیابی و نظارتی سهامداران چه اثری بر تغییر سطح این رابطه دارد؟ بدین منظور، در جهت مطالعه وجود یا عدم وجود این روابط شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازده زمانی 1385 تا 1390 مورد مطالعه قرار گرفته اند. به منظور انتخاب شرکت های عضو جامعه آماری جهت آزمون فرضیه های تحقیق از قاعده حذف سیستماتیک با در نظر گرفتن محدودیت هایی استفاده گردیده و بدین منظور تعداد 110 شرکت انتخاب گردیده اند. همچنین در جهت تحلیل آماری فرضیه تحقیق از آزمونهای آماری همبستگی و تحلیل رگرسیون استفاده گردیده و نتایج حاصل از آزمون فرضیه تحقیق بیانگر این است که بین سطح مالکیت سرمایه گذاران غیرنهادی و بازده حقوق صاحبان سهام، رابطه منفی و معنادار وجود دارد. لذا می توان استدلال نمود که، افزایش تعداد سهامداران غیرنهادی در شرکت موجب عدم تسهیم نظارت و کنترل در میان سهامداران گردیده که این امر منجر به افزایش تضاد منافع و کاهش سودآوری خواهد شد. در حالی که در واقع این چنین نیست.

کلمات کلیدی:

سرمایه گذاران نهادی، سرمایه گذاران غیرنهادی، بازده حقوق صاحبان سهام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/370442>

